No. 1227 Zaterdag 6 Juli 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 5 Juli.

GODSDIENST EN LEVENSSTRIJD.

„Hebt gij kommer, verdriet, wederwaardigheden gehad?" was altijd de eerste vraag, welke de beroemde Fransche krankzinnigen–arts PINEL richtte tot hen, die hij in behandeling ging nemen. Want, gelijk hem de moderne razende en jagende maatschappelijke ontwikkeling geleerd had, was het de scherpe strijd des levens, welke den een heden omhoog werpt in den schoot van den rijkdom en hem daar in gestadigen angst laat sweven, om hem morgen neer te storten in de diepste armoede; zijn het de teleurstellingen, bitterheden en bekommernissen, waaraan het leven zoo rijk is, welke alle zoo diep woelende gemoedsbewegingen veroorzaken en menigeen het geestelijk evenwicht doen verliezen.

Talloozen zouden voor de verwoesting van hun geestesleven bewaard gebleven zijn, als zij in de uren, dat de slagen van het noodlot op hen nederdaalden en de zon, maan en sterren van hun hemel van levenshoop zoo onverwacht, nooitgedacht ternedersloegen, een sterken en machtigen steun hadden bezeten.

In de dagen van geluk hadden zij den godsdienst van zich geworpen als iets, dat een „voornaam" en „ontwikkeld" man onwaardig was. In plaats van den godsdienst had men zich een kleine huisapotheek van allerhande „wijze" spreuken en een aangename levenswijze aangeschaft. Maar nu, nu de catastrophe kwam, was onder de zoo mooi geëtiketteerde huisartsenijen geen sterkend medicijn voorhanden.

De slag trof, en trof tot in het diepst der ziel, en zoo al niet op eenmaal het geestelijk leven verwoest was, zou toch langzaam het sloopend werk voltrokken worden, want volhardend maar zeker knaagden verbittering, kommer, zorg, nijd en teleurstelling aan de ziel, en het ontbrak aan tegenmiddelen om deze inwendig schrijnende wonden te verzachten en te heelen.

Zal dan de godsdienst wél zulk een macht zijn? Zal hij den menschen zulk een steun geven, dat zij niet ondergaan, wanneer het kruis van lijden, van rampspoed, van ontgoocheling hun op de schouders gelegd wordt.

Ja, zeker, dat zal de godsdienst zijn, dat kan de godsdienst doen. De dagelijksche ervaring leert het. Of zijn de zelfmoordenaars, die, —wanneer het leven zich aan hen van de keerzijde begint te vertoonen, zelf de deur openen, door welke men het leven kan verlaten,— zijn zij onder degenen, die van een levendig, godsdienstig bewustzijn zijn doordrongen, of rekruteert zich dit leger van vrijwillige doodscandidaten niet vooruit de rijen van hen, bij wie het godsdienstige leven reeds lang is uitgestorven?

De „helden met hun mond", die den godsdienst rekenen onder de overbodige meubelen van een moderne huishouding, mogen wel eens bedenken, dat zij met hun gewetenloos drijven degenen, die zich door hen laten bekoren, berooven van den machtigsten steun in het leven.

Als men dit niet gelooven wil, geloove men toch de statistiek der krankzinnigengestichten, die voortdurend toenemen in aantal; en men late zich overtuigen door de krankzinnigenartsen, die gelegenheid hebben te beschouwen, hoe de godsdienst een bolwerk is tegen de zoo diepgaande gemoedsschokken, welke zoovelen buiten den kring der menschelijke samenleving storten.

„Op grond van mijn ervaring als arts" zegt de Berlijnsche professor voor psychiatrie, Oppenheim, „heb ik ook het *gebrek aan geloof tot de beklagenswaardigste* eigenschappen gerekend. En gij moet geen oogenblik vergeten, dat ik hier slechts als arts en referent voor u optreed en mij geen ander beroep aanmatig. Het komt mij voor, (en ook anderen, b. v. Möbius, hebben zich in dien zin uitgesproken,) dat de godsdienst in den strijd tegen de machten, welke het zenuwstelsel beoorlogen, een sterke, ofschoon geen zekere, terugdringende kracht heeft. Vooreerst beschermt een vasthouden aan de zedewet reeds velen tegen een deel der gevaarlijke afwijkingen, die het zenuwgestel beïnvloeden. Even sterk schat ik een andere kracht, nl. dat een sterk en vast geloof iemand bewaart tegen de ernstige schokken van het gemoed, welke de wisselvalligheden des levens wél teweegbrengen bij hen, die deze rem missen. Ten slotte ligt de waarde van een godsdienstige opvoeding ook in het voedsel, wat men aan het gemoed toevoert. Dat geldt bijzonder voor het onderricht in de Bijbelsche geschiedenis, wanneer de onderwijzer of leeraar er slag van heeft, de vertellingen aan te passen aan kinderlijken zin en gemoed.

Welk een weldadigen invloed verder de in het gezin gevierde godsdienstige feesten uitoefenen, behoeft voor ingewijden, al teren ze ook slechts maar op de herinneringen hunner jeugd, niet geschilderd te worden." (Beszme, die Grundlagen der Seelenstörungen. Freiburg 1906. bl. 192).

Mocht dit alles eens goed overdacht worden door hen, die zoo luid schreeuwen om verwijdering van godsdienst uit de school. Mogen ook de Apostelen van het Ongeloof dit ter harte nemen, dan zullen zij misschien zich bewust worden, welk een gevaar zij met hun drijven bereiden voor de Maatschappij. Of sinds wanneer geldt het als een lofwaardige en menschlievende daad, aan een mensch, die op de wilde zee heen en weer geworpen wordt, den reddenden zwemgordel te ontrooven?

Leerstoelen in de Journalistiek.

De Amerikanen willen een afzonderlijke hoogeschool voor de journalistiek stichten. Ter voorbereiding hiervan hebben zij hun consul te Brunswijk, den heer Albert, belast met het instellen van een onderzoek in Duitschland en Zwitserland.

De *Osservatore Cattolico* te Milaan publiceert het merkwaardige rapport van dezen heer. Hier volgt een kort uittreksel:

De lijst der cursussen aan de Duitsche en Zwitsersche hoogescholen toont aan, dat het onderwijs in de journalistiek een steeds meer belangrijke tak van onderricht wordt aan deze universiteiten.

Te Leipzig geeft de welbekende prof. in de Staathuishoudkunde, de heer Bucher, zoowel aan de universiteit als aan de handelsschool een cursus van lessen in de „geschiedenis, de organisatie en de techniek van de journalistiek."

Aan de universiteit te Bern houdt dr. Bühler een cursus over de „uitgave en de inrichting der dagbladen met practische oefeningen."

Onlangs is dr. Schmidt te Berlijn een cursus begonnen over „de openbare meening en de journalistiek in Duitschland."

Te Zürich kan men den titel van doctor in de journalistiek behalen evenals in de andere staatkundige wetenschappen, en dr. Wettstein geeft er lessen in „de geschiedenis en het stelsel der pers."

Te Heidelberg hervat prof. Adolf Koch, de eerste academische vertegenwoordiger van dezen tak van wetenschap in Duitschland, zijn cursus over „de geschiedenis, de omstandigheid en 't gewicht van de openbare meening, de pers en de journalistiek in Duitschland". Ook houdt hij nog een cursus tot „practische inleiding in de journalistiek."

Aan de technische hoogeschool te Dantzig geeft de bekende prof. in de staathuishoudkunde Thiess een cursus over de Journalistiek.

Aan het handelscollege te Keulen houdt de uitgever-doctor Brunhuber een cursus over „beschaving en pers".

Als men er bijvoegt, zoo besluit 't rapport, dat prof. von Uenkstern aan de universiteit van Greifswald een cursus over de „Journalistiek" geeft en tegelijkertijd te Berlijn en Leipzig cursussen hield over de „rech-

Feuilleton.

Z.

17 October 1897. — Mijn buurvrouw van de bovenverdieping kwam dezen morgen mij heel geheimzinnig meedeelen, dat zij zoo graag — o, zoo graag — een naaimachine wilde koopen, fabrikaat Zatmann & Co.

— Zie je, mijnheer, tegenwoordig kan iemand met zijn eigen vingers geen brood meer verdienen.

— 't Is ongelukkig genoeg — antwoordde ik.

— Maar, als ik nu een Zatmann koop?......

— Hoeveel kost dat?

— Kijk, een best werk. 70 gulden comptant, en 85 gulden op crediet.

— Hebt ge de 70 gulden?

— Neen, mijnheer.

— Dan moet ge 't niet doen.

— Maar mijnheer, het staat toch overal aangekondigd met een groote Z.

— Já, en dan?

— Welnu, er wordt gezegd, dat men maar een daalder per week behoeft te betalen...... een daalder. wat beteekent dat?...... ik zal het in twee dagen met mijn machine verdienen.

— Luister eens, buurvrouw, mijn grootmoeder, een verstandige vrouw, herhaalde altijd: Jongen, koop niets op krediet.

— O, in dien tijd!

— 't Was net als nu...... er waren altijd menschen, om een ander uit te kleeden. Eerst 15 gulden meer voor hen, die niet complant betalen, is dat geen overdreven rente...... zoo ongeveer tien percent......? En dan, wordt er niet gezegd, dat, ingeval men ophoudt met betalen, alle vroeger gestort geld verloren is?

— Zeker, mijnheer, zeker...... dank voor den raad, ik koop geen machine......

18 October 1897.—De Zatmann is toch gekomen......

Zoo even heb ik op den trap twee bestellers ontmoet, die een kist droegen. Een blik, op de kist geworpen, deed mij begrijpen, dat ik voor niets gepreekt had......

— Wat wilt ge? — sprak mijne buurvrouw een beetje verlegen tot mijne dienstbode — uw mijnheer is niet van zijn tijd...... Met zulk een machine maak ik twee hemden meer per dag...... het werk is beter......en ik ben zeker, dat ik geluk zal hebben.

Ik verlang niets liever.

29 October 1897.— Ik hoor mijn buurvrouw zingen.

Als ik dat hoor, dan weet ik dat de machine gaat draaien...... dat is vast als een klok...... Bij het eerste vers wordt Zatmann voor het venster gezet; bij het tweede wordt de bedekking afgenomen, en draait het een beetje in de lucht: bij het derde steekt ze den draad in, en, als het refrein gezongen is, dan: een krrr...... geeft het teeken, dat het werk voor goed begonnen is.

15 November 1897. Krrr......Zatmann loopt altoos.

Ik mag dat krrr......, het mag mijn droomerijen een weinig storen, ik heb het duizendmaal liever dan de piano van de eerste...... O die piano......dat is tuig, dat zou ik graag vernielen.

Terwijl de „snelle stille" de broodwinning is van een dappere...... En met wat een vaart loopt ze!...... Krrr......Soms zou men denken aan een sneltrein boven, krrr...... en van haar zie je de lange stroken snel voortgaan, krrr......krrr...... onder de vlugge vingers van de werkster. Krrr. ... krrr........

26 November 1897. Mijn buurvrouw, heel bij, komt mij bezoeken.

— Mijnheer, kom u niet eens zien naar mijn machine?...... Ze is zoo mooi!......

— Gaarne!

— Ik ben gegaan en natuurlijk die Zatmann is een juweel...... hoe juist is alles afgewerkt...... hoe glinstert alles van zindelijkheid...... ik begrijp, dat zij de bekoring niet kon weerstaan......

Bij mijn vertrek gaf mijne buurvrouw te kennen, dat zij met hare betalingen al vooruit was.—

Grootmoeder, zou je 't mis hebben?

24 December 1897. De huur moet betaald worden: dat is de klip, die ik voor mijn buurvrouw vrees...... heeft zij die vermeden, dan is zij gered......

Waarom zingt zij niet meer?

18 Januari 1898.— Naar mijne dienstbode mij berichtte, schijnt buurvrouw bij haar de drie laatste stortingen geleend te hebben...... De arme vrouw heeft zich overwerkt. Zal zij hare verplichtingen kunnen voldoen?...

Zatmann loopt niet meer, — er schijnt iets gebroken—'t is zoo teer!... dat zal wat kosten!...... maar hoe te betalen?

't Gaat niet goed daarboven!......

20 Februari 1898. Mijn arme buurvrouw is geheel verslagen!...... Ziedaar 3 weken. dat zij het bed moet houden...... geen betaling van termijnen...... de bestellers van Zatmann hebben de machine teruggehaald en, wat het ongelukkigste is, zij verliest 40 gulden, die zij reeds betaald heeft— de arme zieke —daarbij komen nog 2 gulden reparatie.

42 gulden weg en niets daarvoor!...

O grootmoeder! grootmoeder! wat hebt gij gelijk gehad! koop niets op crediet. —

ten der pers," kan men opmerken, dat de inrichtingen voor Hooger Onderwijs in Duitschland en Zwitserland aan dit beroep steeds meer plaats afstaan.

Herziening van ons Belastingstelsel.

Er bestaat een geschiedkundig woord van Frans I, koning van Frankrijk, dat ons hier te pas komt. Eenige hovelingen kwamen hem zeggen, dat de menschen erg veel praatten over zijne belastingwetten. De Koning antwoordde lachend: „Dat genoegen mogen de menschen dan toch wel voor hun lieve geld hebben."

Dat houden wij er ook voor, nu ons zooveel belasting-ontwerpen van alle kanten als schimmen omgeven. Dat men er veel over praat, dat ook onze courant er reeds voor de derde maal op terugkomt, is een genoegen, dat zelfs de meest inhalige fiscus ons niet ontzeggen kan.

Wij doen hier en daar maar een greep; want eene geregelde behandeling van 18 ontwerpen, waarvan sommige zeer uitvoerig zijn en vergezeld gaan van een nog uitvoeriger memorie van toelichting, zou een stapel papier vorderen en eene dosis geduld bij onze lezers, die wij niet van hen vragen mogen.

In hoofdstuk VII van de *Algemeene verordening op den in-, uit- en doorvoer en de accijnzen* worden 14 artikelen gewijd aan in- en uitvoer met oorlogsschepen. 't Is zeker mogelijk, dat er met oorlogschepen gesmokkeld wordt; 't is nog zoo lang niet geleden, dat in Amerika een Duitsch oorlogsschip, het schoolschip *Grosz-Herzogin-Elisabeth* door de Amerikaansche douane-autoriteiten aan den ketting werd gelegd wegens smokkelen. Nog dezer dagen werd Commander Winslow van den kruiser *Charleston* beschuldigd, doch nog niet veroordeeld, wegens smokkelen van champagne, sigaren, curiosa enz. 't Is dus in 't algemeen mogelijk, dat oorlogschepen smokkelen; maar van den anderen kant, wat zitten wij hier niet te smachten naar de komst van een oorlogschip! Wat een hoeveelheid geld brengt de tegenwoordigheid van zulk een oorlogschip niet onder de menschen, vooral als dat verblijf eenige dagen duurt; dan wordt er hier van alles ingekocht en gewoonlijk niet tegen den laagsten prijs. Verbeeld u nu, dat gedurende het geheele verblijf de provisiekamers van dat schip moeten gesloten en verzegeld blijven, zooals art. 188 bepaalt, en dat telkens als men uit die provisiën iets wil gebruiken, de Inspecteur van de Belastingen daar bij moet te pas komen, om van het gebruikte de belasting te innen! Laten wij het zulke oorlogschepen toch niet lastig maken; wij hebben ze te zeer noodig.

En zie daar eene grief, die wij over 't algemeen tegen al deze ontwerpen hebben; zij roepen te veel belemmeringen in het leven. Wel verklaart het Bestuur in de toelichtingen op meer dan ééne plaats, dat de bedoeling is, om belemmeringen voor den handel weg te nemen; maar waar het er ééne wegmeent, stelt het er dikwijls twee andere in de plaats; men ga maar eens na, wat er in het ontwerp *Algemeene Verordening op den in- uit- en doorvoer en de accijnzen* bepaald wordt aangaande inklaring, lossing, vrachtlijsten, tijdelijke opslag, aangifte, waarde, wegvoering van goederen, accijnsgoederen, bewaking en verzegeling, verboden nederlagen, vrije en onvrije terreinen, visitatie en peiling, en *last not least* de bevoegdheden ook der meest ondergeschikte beambten en politie-dienaren; (1) dan duizelt het u voor de oogen, en krijgt men den indruk alsof de kleine nederige burgerwoning zooals Curaçao is, tot dezelfde etiquette met hare honderden voorschriften en bepalingen wordt verplicht, die in een koninklijk of prinselijk paleis alles regelt; wat in een paleis uitstekend op zijne plaats is, kan zeer goed in eene burgerwoning misplaatst zijn.

De bedoeling is natuurlijk goed; daar twijfelt niemand aan; maar met eene goede bedoeling kan men nog zeer goed tegen de praktijk indruisen.

Hetzelfde geldt, waar de Memorie van Toelichting ons wil doen gelooven, dat in 1741, toen er in onze Kolonie een tarief was van 8% voor de *meeste* goederen (voor enkele was het 4%; voor weer andere 2%), Curaçao zijn hoogsten bloei bereikte. Dat lijkt zeer fraai; maar als men bedenkt, dat er in dien tijd in Venezuela geen 30% additioneele rechten bestonden, dat toen Curaçao als 't ware de vóórhaven was Nieuw Grenada, dat men toen niets, om zoo te zeggen, in Europa bestelde, maar alles op Curaçao, dan gaat er van die schoonschijnende redeneering wel het een en ander verloren.

Dit is, onzes inziens, ook te veel uit het oog verloren bij het samenstellen van het tarief; de eischen der praktijk zijn hier dikwijls in lijnrechte tegenspraak met de opgezette theorie, dat inkomende rechten den handel niet belemmeren. Veel, ja het grootste gedeelte van het geen hier ingevoerd wordt, is niet bestemd voor het gebruik of de consumptie in de Kolonie zelve. Ten allen tijde heeft de Curaçaosche handel bestaan en gebloeid van hetgeen Venezuela hier inkocht. Daaraan is een genadeslag toegebracht door de 30% additioneele rechten op goederen afkomstig van de Antillen.

Het laatste restje van handel werd op nieuw getroffen door ons nieuw muntstelsel, dat 1 Aug. 1901 werd ingevoerd. Daardoor moet de Venezolaan, die hier komt inkoopen, 10% op zijn zilver verliezen. Men schatte dat nadeel niet te gering, zooals men tot nu toe, maar al te veel gedaan heeft. Door die regeling toch wordt de Venezolaan niet alleen getroffen in zijn beurs; maar, wat nog erger is, in zijn nationalen trots. Wij hebben daarover indertijd woedende artikelen gelezen in de Venezolaansche pers; in een te Maracaibo verschijnend blad heette het:

„De vlag is de eer van een volk; „de munt zijne ziel; beleedigt men „de vlag, dan tast men een volk in „zijn eer; maar veracht (desprecia) „men zijne munt, dan treft men het „in zijne ziel." Men zegge niet, dat het verschil van het Venezolaansche zilver met het Fransche en Amerikaansche geld nagenoeg even groot is als met het Nederlandsch Courant; want eene kleine natie mag niet altijd doen, wat eene groote wél mag; de groote zaak is hier, dat de Venezolaan verlaging van zijne munt opvat als eene verachting; daar helpt geen redeneeren aan. En wat komt bij de 10%, die hij reeds verliest,— op de goederen, die hier meest aan Venezolanen verkocht worden, zooals gemaakte kleeren, stroohoeden, schoenen enz. nog 10% inkomend recht. Is dat niet juist het middel, om allen verkoop aan den vreemdeling onmogelijk te maken; Curaçao is voor hem niet langer de markt, waar hij zich goedkoop in een pak nieuwe kleeren steekt; waar hij zich goedkooper dan elders voorziet van het noodige. Nochtans willen wij niet het goede voorbijzien, dat uit de nieuwe muntregeling gevolgd is; alleen hebben wij willen wijzen op een nadeelig gevolg, dat onverwacht er uit is voortgekomen en nu nog meer zal uitkomen.

Men brenge daar weer niet tegen in, dat zulke rechten de binnenlandsche industrie beschermen en doen opbloeien. Was dat werkelijk zoo, wij zouden er minder bezwaar tegen hebben. Doch dat doel bereikt men weer niet met 10%; dan zou men die goederen hooger moeten belasten. Den handel dus houden die 10% tegen; de industrie bevorderen zij niet. Welke reden van bestaan hebben zij dan? Zij kunnen een equivalent zijn voor de afschaffing van andere inkomsten; maar wij zijn zoo vrij als onze meening uit te spreken, dat het dan een ongelukkig gekozen equivalent is.

Hetzelfde zouden wij willen zeggen van verscheidene andere rechten vóórkomend in het tarief van art. 127.

Een menigte daargenoemde goederen, blijkens de Memorie van Toelichting onder luxe gerangschikt, worden *juist voor den vreemde* hier in zoo groote hoeveelheid ingevoerd zoo als sigaren, sigaretten, lucifers, parfumeriën, speelkaarten, enz., enz. Zeker, men kan ze in entrepôt opslaan; maar iedereen, die een beetje op de hoogte is met den handel op Venezuela en Colombia, weet, dat zulks te lastig is, vooral wanneer er detail-handel gedreven wordt; dan moet men de goederen in zijn magazijn hebben en kan men niet elk oogenblik naar het entrepôt sturen.

Ten slotte, [want wij mogen niet te veel van het geduld onzer lezers vorderen] hoe komt men er toe, om van timmerhout, dat 3% invoerrecht betaalt, uit te sluiten het mahoniehout, 't welk met 5% belast wordt? Iedereen toch weet, dat het mahoniehout op Curaçao schaarsch is en dus noodzakelijk ingevoerd moet worden. Doch hoe zullen onze meubelmakerijen, vroeger zoo bloeiend en beroemd, nu kwijnend en lijdend, dat hoogere recht kunnen dragen? Mahoniehout is de grondstof voor een voornaam bedrijf; men had die grondstof nooit zwaarder moeten belasten dan ander hout, dat voor nederiger doeleinden bestemd is.

Men ziet dus, er valt nog al het een of ander af te dingen op de deugdelijkheid van sommige bepalingen.

Een volgenden keer zetten wij ons onderzoek voort.

(1) Zie *Cur. Cour.* van gisteren aan het eind van het Politiek Overzicht.

Ingezonden Mededeelingen.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Havennieuws.

Van 16—30 Juni liepen onze haven binnen:

Stoombooten	13
Goeletten	30
Bijlanders	22
Totaal	65 schepen,

Dat geeft met de schepen van de eerste helft van Juni 134 schepen, waarvan 31 stoomboten.

Vergelijken wij dit getal met Juni 1906, dan vinden wij dat in Juni 1906 er 96 schepen binnenkwamen; dit jaar dus in één maand 38 schepen meer. Zou dat duiden op vermeerdering van onzen handel op Venezuela en Colombia? Wij hopen het. Of is het een gevolg van den maatregel van Venezuela en Colombië waardoor de handelsagentschappen op die eilanden zijn opgeheven en dus de schepen eerst naar Curaçao moeten komen, om uitgeklaard te worden?

Vacature.

Naar wij vernemen heeft de Heer J. J. Joubert, lid van den Koloniale Raad als zoodanig zijn ontslag aan den Gouverneur ingediend om redenen van gezondheid.

't Zij ons geoorloofd hier een wensch uit te spreken. Ware het niet wenschelijk, dat de benoeming van een nieuw lid telegrafisch geschiedde, opdat bij het behandelen der belastings-ontwerpen de raad voltallig zij en het nieuwe lid nog tijd hebbe, zich in te werken in de zoo uitgebreide stof dier ontwerpen?

Time is hier ook *money*.

H. M. Gelderland.

De *New-York-Herald*, bevat in zijn nummer van 23 Juni jl. eene afbeelding van H. M. *Gelderland*. Als bijschrift lezen wij daar het volgende: Geankerd beneden de 33ste Straat in de Noord-River, ligt de Hollandsche gepantserde Kruiser *Gelderland*, welke gisteren van Jamestown hier aankwam.

Onder commando van den Kapitein ter zee Baron van Asbeck zal de Kruiser hier twee weken blijven liggen, en de „Zoons en Dochters van Holland" zullen officieren en bemanning hartelijk welkom heeten in New-York.

In de Holland-Club zal dezen avond Baron van Asbeck met elf van zijn officieren de gast zijn aan een diner, waarbij de Ambassadeur der Nederlanden in de Vereenigde Staten, Jonkheer R. de Marees van Swinderen verwacht wordt, met den Heer J. Planten, Consul Generaal en den Heer Pluygers, Nederlandsch Consul te New-York."

Dario Saavedra.

Deze pianist is verleden Maandag naar Maracaibo vertrokken, om ook daar zijne talenten, te doen schitteren.

Diocleciano Ramos y Garcia.

Op gevaar af van de verontwaardiging te beloopen van dezen schrijver, zijn wij zoo vrij zijn gevoelen aangaande „ridderlijke fierheid" of fiere ridderlijkheid" in 't Spaansch uitgedrukt door 't ééne woord „*hidalguia*" niet te deelen.

De Spaansche rechtbank heeft den ouden Nakens, die Morals, den pleger van den moordaanslag op het Koningspaar van Spanje, in zijn huis verborg, tot negen jaar gevangenisstraf veroordeeld. Dat is nu wel erg voor iemand, die 70 jaar oud is; maar zoo iemand had dan ook op dien leeftijd wijzer moeten zijn.

In 't Hollandsch geldt bij iedereen als regel: de heler is zoo goed als de steler, en wie een moordenaar beschermt, is een moordenaars-maat. Stel dat [illegible], de vierdubbele moordenaar, hier wederom ontsnapt, dan hopen wij van harte, dat hij niet zijn toevlucht gaat zoeken bij den Heer Ramos y Garcia; deze zou hem dan volgens zijne beginselen in zijn huis moeten opnemen en de politie buiten zijne deur houden.

Een fraaie theorie! Maar in Nederland of zijn Koloniën niet gangbaar! Gelukkig, dat ook in Spanje het gezond verstand bij de rechters sterker blijkt dan gevaarlijke „hidalguía".

Quarantaine.

Het geval met de "Prins Willem I," die onlangs hier binnenkwam met schoonen pas niettegenstaande de boot in Trinidad huiden geladen had, zal gevolgen hebben. Er wordt namelijk door het Bestuur voorgesteld om de verordening van 20 Sept.| 1 Dec. 1883 (G. B. 1883 N°. 17) „waarbij voorzorgen quarantainemaatregelen worden vastgesteld tot wering van besmettelijke epidemische ziekten, welke door de scheepvaart naar deze kolonie kunnen worden overgebracht," aldus te wijzigen, dat voortaan ook zal verklaard moeten worden „welke plaatsen het vaar„tuig en de aan boord zijnde perso„nen in de laatste drie weken heb„ben verlaten of aangedaan, en waar „zij in dien tijd goederen hebben ge„lost of ingenomen."

Daardoor hoopt het Bestuur gevallen als het bovengemelde te voorkomen en meer zekerheid te krijgen voor de toepassing der voorzorgen quarantaine-maatregelen.

K. W. I. M.

De aangekondigde verwisseling van commandanten van *Prins Maurits* en *Prins Frederik Hendrik* is niet doorgegaan, zoodat verleden Woensdag de *Prins Maurits* hier aankwam onder commando van Kapitein Niemann. Deze heeft bedankt voor de eer, de opvolger te zijn van den alhier overleden Kapitein A. Sibbeles en blijft dus op zijn geliefden *Prins Maurits*, waarover hij reeds zoovele jaren het bevel voert.

Aan P.

Het zou beneden de waardigheid van onzen muzikalen verslaggever zijn, te antwoorden op een stuk als dat van P. in *De Vrijmoedige* van

Donderdag jl. P. leze ons verslag nog eens kalm over, en hij zal zien, dat daarin van critiek geen sprake is. Integendeel, dat verslag is één lof en al lof voor het spel van SAAVEDRA, ofschoon niet (dit geven wij gaarne toe) in zulke, aan vervoering grenzende bewoordingen als sommige onzer geachte collega's.

Wij ontzeggen aan P. het recht niet, te critiseeren wat wij zeggen; maar hij late ons ook de vrijheid om vrij en frank ons oordeel uit te spreken. Dat recht laten wij ons door niemand en tegenover niemand ontnemen.

Intusschen zal het musiceerend publiek van Curaçao aan P. weinig dankbaar zijn voor de wijze, waarop hij zich over dat publiek uitlaat: „Dat het publiek hier zoo goed als „niets gevoelt voor klassieke mu„ziek...... Dat op Curaçao het peil be„neden het middelmatige staat in „zake klassieke muziek...... Dat het „publiek van Curaçao zoo goed als „geen klassieke muziek verstaat."

Voorwaar, lieve complimentjes, die wij niet graag zoo scherp zouden geformuleerd hebben.

Ingezonden Stukken.

Geachte Redactie.

Veroorloof mij eens mijn hart te luchten over eene zaak, die meerderen met mij interesseert. Ik bedoel het electrisch licht. Het schijnt chronisch te worden nu en dan eens een gedeelte der stad in het donker te zetten, zoodat wie electrisch licht aanschaft, zich wel wachten moet zijne vorige petroleumlampen weg te doen. Feitelijk verplicht ons dus de directie der Electrische Inrichting, er een dubbel stel lampen op na te houden. Dat is al ééne grief, die ik tegen haar heb.

En dan het ongerief, dat ze den ongelukkige bezorgt, die zijne huisverlichting aan haar toevertrouwt!

Er is geen plechtigheid, geen vergadering, geen feest, dat zij ontziet. 't Is gebeurd, dat de Vergadering van den Kolonialen Raad in eens in het duister werd gezet; dat eene algemeene repetitie in het Theater „Naar" niet kon doorgaan; dat de Jantjes van „de Gelderland", die eene uitvoering wilden geven, op eens geen hand meer voor hunne oogen konden zien. Verleden Woensdag hebben wij het nog beleefd, dat de muziek der militairen op Otrabanda verstomde uit gebrek aan licht. Mij is verzekerd, dat 7 à 800 schoolkinderen in eene zaal bij elkaar waren, om een poppentheater te zien. Nauwelijks was het scherm omhoog, of het electrisch licht wist niets beter te doen, dan zich te verwijderen. Gelukkig was het nog niet geheel donker, en werden in der haast andere lampen aangebracht. Dit voorkwam onder de kinderen eene paniek, die de grootste ongelukken had kunnen veroorzaken. Wie zou de schuld gedragen hebben?

Als bij eene stampvolle kerk, zooals ll. Zondag-avond op Pietermaai, hetzelfde gebeurd was, wat toen op Otrabanda gebeurde, dat n.l. plotseling alle licht uitgaat en langer dan een uur uitblijft, wie zou dan zonder ongelukken zulk eene kerk kunnen doen ontruimen; vooral als er paniek ontstaat onder de duizenden? Er zijn nog tragischer gevallen denkbaar. In het St. Elizabeths Gasthuis is eene operatie-kamer, met sterke electrische verlichting; nu moet het eens gebeuren, dat de Doctoren bezig zijn met eene operatie, waarbij geen seconde mag verloren worden. Doch daar gaat het licht uit en blijft uit, minstens een kwartier. Dan zouden immers de gevolgen onberekenbaar zijn.

Hier op Curaçao zijn de meeste pakhuizen en winkels 's avonds gesloten. Toch zijn er enkelen en ook de apotheken, die ook bij electrische verlichting hun waren verkoopen. Begrijpt de directie niet, dat het voor deze lui een groote schade is, plotseling in het duister te worden gezet? Dat deze winkeliers aldus zelfs kans beloopen, dat een of andere gauwdief misbruik kan maken van die plotselinge duisternis en verwarring, om hun koopwaren ongemerkt weg te stelen, behoort toch zeker niet tot de onmogelijkheden. En aan wien de schuld? Aan hen, die eene electrische bediening laten voortduren, die niet beantwoordt aan de eischen des tijds, noch aan die van het publiek. Onlangs zagen wij, hoe in een groot huis de petroleumlampen brandden, omdat de electrische geen licht genoeg gaven. En 't was beschamend voor onze moderne gevoelens te moeten zien, hoe de ouderwetsche petroleum helder en vroolijk brandde en de moderne electrische lampjes het er tegen moesten afleggen.

Het Koloniaal verslag van 1905 zegt: „Hoewel verbetering werd aan„gebracht, kan nog niet gezegd wor„den, dat het electrische licht aan al„le eischen voldoet".

Dat beloofde tenminste verbetering. Maar is zij gekomen? Dat de totale verduisteringen van de vorige week, van verleden Zondag, van Woensdag jl. er het antwoord op geven!

Het Koloniaal Verslag over 1906 is echter volkomen tevreden en acht het niet noodig nog tot verbetering aan te sporen.

Wij raden alle belanghebbenden aan, de volgende regels uit dat Officieele Koloniale Verslag eens te lezen op een avond, dat het electrisch licht zeer slecht is, of nog beter, als het uitgaat; steek dan eens een kaars op en lees het volgende, dat ge dàn pas ten volle begrijpen en smaken zult:

„Er is capaciteit voor nog 500 „lichten meer. De twee stoomma„chines, respectievelijk van 150 „en 100 paardenkracht, verbrui„ken per maand 50 M³ water en „per jaar 1000 ton steenkolen. „De dynamos zijn een van 90 en „twee ieder van 37½ Kilowatts."

En toch niettegenstaande die capaciteit van 500 lichten meer, niettegenstaande 250 paardenkrachten, niettegenstaande die 50 M³ water, (wat doen die er toch bij! Misschien om het licht te dooven?), niettegenstaande die 1000 ton steenkolen, en 165 Kilo watts, hebben wij *onuitstaanbaar slecht* electrisch licht en zitten we elk oogenblik in het duister.

Ik zou de directie willen voorstellen, dien stroom van die 500 lichten, die ongebruikt blijft, aan te wenden om het licht bij particulieren en voor de straatverlichting te versterken en te verbeteren.

Is daar nu niets aan te doen? Moeten wij daar ons geduld bij bewaren en er maar in berusten als in iets onvermijdelijks? Geachte Redactie, dat ben ik niet van plan.

Een deerniswaardig slachtoffer van het Electrisch Licht.

Curaçao 4 Juli 1907.

Naschrift van de Redactie.

Of er iets aan te doen is, weten wij niet. Er is al zooveel en zoo dikwijls geklaagd, dat men waarlijk aan verbetering zou gaan wanhopen. Misschien zou het volgende kunnen helpen: dat van bestuurswege bepaald werd, dat voor elken keer, dat het licht uitgaat, wanneer het branden moet, de verbruikers eene reductie kunnen vorderen op hunne maandelijksche rekening naar gelang van het aantal pitten en den duur der duisternis. Zou men daartegen inbrengen, dat het Bestuur, in zooverre de zaak niet met straatverlichting in verband staat, met het geval niets te maken heeft, dan zouwij vooreerst antwoorden, dat voorkomen van ongelukken bij muziekuitvoeringen, vergaderingen enz. zeer zeker op den weg ligt van het Bestuur; en tweedens, dat de Directie van de Electrische Inrichting ook de hulp van het Bestuur heeft ingeroepen om hare tarieven goedgekeurd te krijgen om zoo bij het publiek meer indruk te maken en aan hare vorderingen meer kracht bij te zetten. Des noods, zouden wij den raad willen geven, een algemeene petitie op touw te zetten, om de directie te overtuigen, dat de toestand ellendig en de ontevredenheid algemeen is.

Den geachten inzender kunnen we nog een troost geven, dat er een nieuw soort licht is uitgevonden, waaraan wij van harte hopen, dat het spoedig hier op Curaçao zal worden ingevoerd. Het volgende bericht kwam ons juist dezer dagen onder de oogen.

In de Londensche Agricultural Hall is onlangs een nieuw verlichtingsmiddel vertoond, dat een ernstige concurrent dreigt te zullen worden voor gas en electriciteit. Dit verlichtingsmiddel bestaat uit gewone lucht vermengd met 1½ pCt. petroleum-damp.

Deze allernieuwste gassoort is onbrandbaar en kan dus niet in een gewonen brander gebruikt worden. Vandaar, dat er een bijzonder apparaat voor wordt aangewend, welks constructie nog een geheim schijnt te zijn.

In dit apparaat geeft het een roodblauw licht. Als de vlam omgeven wordt met een wit omhulsel — een gloeikous dus! — geeft zij een hel schijnend, wit, doch niet scherp licht van sterker lichtgevend vermogen dan electrisch- of kolengaslicht.

Het groote voordeel van dit nieuwe gas is, dat iedereen door middel van een apparaat, welks prijs naar de groote verschilt, in zijn eigen huis de noodige lichtstof kan fabriceeren en daarbij tevens 20 pCt. op den prijs besparen. Voor de verlichting van een huis met 20 kamers heeft men een apparaat noodig, dat zeer gemakkelijk bediend kan worden en zóó klein is, dat men het makkelijk op een tafel kan plaatsen: 't beslaat nl. slechts drie voet oppervlakte. De productiekosten bedragen ongeveer een cent per kubieke meter.

Advertentien.

GRAFMONUMENTEN, GRAFZERKEN,

in **MARMER**, Belgisch, Beiersch en Zweedsch **GRANIET.**

Groote Voorraad. — Billijke Prijzen

PHOTO'S TER INZAGE.

Steenhouwerij. Marmerwerken.

H. P. EUWENS,

Oude Varkensmarkt.—Doddendaal.

Nijmegen. Holla

EL TONICO DE LOS TONICOS

"Kola-Cardinette"

(Marca de Fábrica)

PARA EL

CUERPO y CEREBRO.

FUERZA y VITALIDAD.

Inmejorable Restaurador para el Sistema. Recomendado por los Médicos.

DE LANNOY & Ca., Importadores.

FIGARETS

El Tónico Laxativo.

Es agradable al paladar como el azúcar cande y nunca hace contraer costumbre.

NOTICIA.

Diferencia entre un Laxativo y un Catártico.

Un Catártico causa una acción artificial, mecánica, innatural de los intestinos. Un Laxativo simplemente asiste á la naturaleza benigna- y suavemente á hacer lo que debe. Si Ud. pide un Laxativo, no desea un catártico con su larga lista de inconvenientes inseparables.

Cuando Ud. pide **Figarets** procure que los consiga con seguridad, y no admite ningún catártico ni ningún otro Laxativo, porque los **Figarets** son la única preparación que contiene el jugo de frutas tropicales, que es mucho mejor que las drogas para la evacuación de los intestinos.

Curan el Estreñimiento.

De Lannoy & Ca. Importadores.

PALMER'S SKIN-SUCCESS Ointment

promptly cures

ERYSIPELAS
SCROFULA
ECZEMA
ACNE
RINGWORM
SALT RHEUM

Has successfully cured skin diseases for over 50 years. A cure is guaranteed or your money refunded.

25c. and 75c. Size Boxes at Druggists.

Scrofula Bad Blood

undergo remarkable changes when

DR. CLARK JOHNSON'S

INDIAN BLOOD SYRUP

is taken according to directions. A permanent cure—not a mere disappearance of outward signs. It attacks the impurities in the blood and soon the result is seen in the clear complexion, bright eyes, renewed energy and completely restored health. Not a new discovery—just a good old fashioned medicine, of which 30 MILLION BOTTLES HAVE BEEN SOLD.

50 CENTS A BOTTLE

PHOTOGRAPHISCHE INRICHTING.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden.

BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eere medaille, 1904.

Curaçao, Waterkant Otrabanda.

Fuera con las Drogas nauseabundas

TOME UD.

„ENTONA"

Supositorio de Gluten blanco.

Curación segura de las *Almorranas* y el *Estriñimiento* ó *Semi-parálisis* de los *intestinos inferiores*, por *absorción*.

Resultados prodigiosos! — Fácil de usar! Comunica elasticidad á las partes inactivas.

„Entona" es recomendada por los Médicos.

Una prueba convencerá á los más escépticos.

N°. 1 para los Adultos; N°. 2 para Niños.

Se vende en todas las Droguerías.

Colonial Trading Co. 95 Pearl. N. Y.

De Lannoy & Co. Importadores.

POLVO ORIENTAL PARA EL TOCADOR

Del Dr. T. Felix Gouraud

Es este un Polvo exquisitamente perfumado. **Es Antiseptico** y nada lo aventaja en el alivio de **irritaciones** de la **Piel** por el calor, **Sarpullido**, Quemadas de **Sol** y demas **affecciones cutaneas. No tiene rival** para los niños y para el **tocador. Las Señoras** hallaran en el una excelente preparacion diario de tocador. Pruebase, superior á muchos otros. De venta en todas las Farmacias y Tiendas de objectos de gusto. 25 Centavos oro Am.

COLONIAL TRADING CO., AGENTS 97 PEARL ST., N. Y.

Preserve Your Teeth!

This Elixir represents years of study and research by

Dr. VICTOR C. BELL,

A.B., D.D.S., the Authority on Teeth, Lecturer on Hygiene of the Mouth; Author of the works on "The Care of the Teeth," used by the various Boards of Education as text books in schools and colleges throughout the country.

None Genuine Without Our Trade Mark "The Bell on the Bell"

Dr. Bell's

Scientific

Mouth Elixir

Is a Highly Fragrant Antiseptic Mouth Wash for Healing, Soothing and Hardening Inflamed Tissues of the Mouth, Purifying the Breath and Destroying the Germs which Cause the Teeth to Decay. Will Positively Tighten Loose Teeth.

25c —Two Sizes— 50c

Dr. Bell's Tooth Powder

will cleanse, beautify, strengthen and preserve the teeth in a healthy and sanitary condition. Price, 25c.

Sold everywhere.

American Dentifrice Co., New York

LONGMAN & MARTINE
NEW YORK, U. S
De Venta Por Las
Almacen

Indien U eenen langen en dichtbegroeiden, eenen werkelijk prachtigen haardos wilt hebben, dan moet U de hoofdhuid, waaruit het haar ontspruit en groeit, voeden en er veel zorg voor dragen.

BARRY'S TRI-COPHER-US

voedt de hoofdvezels om een sterke haargroei mogelijk te maken. Deze is de hoedanigheid van de Tricopherus.

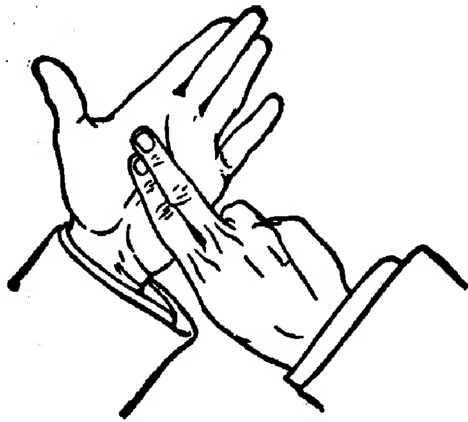
Hij versterkt de haarhuid en deze op hare beurt brengt eenen sterken en gezonden haardos voort.

U zult het verschil opmerken, nadat U de eerste flesch van Barry's Tricopherus gebruikt hebt.

Adverteert steeds

IN DE

Amigoe di Curaçao,

REUTER'S ZEEP

is een onovertreffelijk geneesmiddel om de huid te reinigen en aantrekkelijk te maken; om de grove—harige huid schoon te maken; de hoofdschilfers uit te roeien; de door de zon verzengde huid zacht en blank te maken; en het uitvallen van het haar tegen te gaan. Tegen puisten en uitslag is er geen beter middel uitgevonden. In het bad verwijdert zij ontstekingen en onpleizierige huidaandoeningen en overmatige transpiratie. Zij is onovertreffelijk voor heelkundige, antiseptische en andere doeleinden, die gemakkelijk te begrijpen zijn, zoo ook voor de toilette, bad—en kinderkamer.

Desinfectante Ideal del Hogar.

El unico practico Desinfectante y Deodorante, que posee Propiedades Limpiadores Perfectas. SULPHO-NAPTHOL.

La estación del Verano requiere cuidado especial en los retretes, en las alcantarillas, sumideros, etc., porque el calor aumenta y apresura el desarollo de los gérmenes microbianos, amenazando la salud de los moradores de la casa; **Sulpho-Napthol** previene las enfermedades y también impide su propagación. Destruye toda forma de germen, todo impuro y mal olor, y no tiene rival para lavar ropa sucia, vasijas, utensillos y todos los aparatos usados en los cuartos de enfermos.

EXCELENTE SULPHO-NAPTHOL EXCELENTE

PRECIO: 10 c., 25 c. y 50 c. oro americano

De venta en todas Boticas, Especerios é Importadores.

SULPHO-NAPTHOL AGENCY,

97 Pearl Str New-York.

DE LANNOY & Ca., Importadores.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1907.	Marcb.	Carcas.	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas.
Vertrekt van New-York	Mei 18	Mei 25	Juni 1	Juni 8	uni 15	Juni 22
Komt aan te San Juan		30		13		27
Vertrekt van „		31		14		28
Doet Curaçao aan		Juni 2		16		30
Komt aan te La Guaira	25	3	8	17	22	Juli 1
Vertrekt van „	26	5	9	19	23	3
Komt aan te Pto. Cabello		6		20		4
Vertrekt van „		7		21		5
Komt aan te Curaçao	27	8	10	22	24	6
Vertrekt van „	Juni 3	9	17	23	Juli 1	7
Doet La Guaira aan		10		24		8
„ Ponce „						
„ San Juan „		12		26		10
Komt aan te New-York	10	17	24	Juni 1	8	15

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb	Merida	Zulia	Merida	Marcb	Merida
Vertrekt van Curaçao	Mei 27	Juni 3	Juni 10	Juni 17	Juni 24	Juli 1
Komt aan te Maracaibo	28	4	11	18	25	2
Vertrekt van „	Juni 1	7	15	21	29	5
Komt aan te Curaçao	2	8	16	22	30	6

Drukker:

ALFREDO F SINTIAGO